

הרמשת במים ולכל נפש השיר עת על הארץ להנדל
בין הטמא ובין הטהור ובין הזיה הנאכלת ובין
הזיה אשר לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדה דוהה הטמא וביום השמיני ימול
בשר ערלתו ושילשים יום ושילשה ימים יושב
בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא
תבא עד מלאות ימי טהרה ואם נקבה תלד וטמאה
שבעים כנדהה ושילשים יום וששה ימים תשב על
דמי טהרה ובמלאות ימי טהרה לבן או לבת תביא
כושבן ענתו לעלה ובן יונה או תר לזטאת אל
פתח אהל מועד אל הכהן והקריבו לפני יהוה ונסך
עליה וטהרה ממוקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר
או לנקבה ואם לא תמיצא ידה די שיה ולקחה שיה
הרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לזטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספוחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן
או אל אחד מבני הכהנים וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמוק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הכהן
וטמא אתו ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמוק
איך מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
הכהן את הנגע שבעת ימים וראה הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע
בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית וראה הכהן
אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספוחת הוא וכבס בגדי
וטהר ואם פשה תפשה המספוחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לטהרתו וראה שנית אל הכהן
וראה הכהן והנה פשה המספוחת בעור וטמאו
הכהן צרעת הוא

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער
לבן ומוזית בשר חזי בשאת צרעת זו שנת הוא
בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא

כל בשרו וטהר א
וביום הראות בו ב
הבשר החזי וטמא
הוא או כי ישוב ה
הכהן וראה הכה
הכהן את הנגע ט
ובשר כי יהיה בו
השחזין שאת לב
ונראה אל הכהן
העור ושערה ה
הוא בשחזין פרחה
שער לבן ושפס
והסגירו הכהן ע
בעור וטמא הכה
הבהרת לא פשה
הכהן
יהיה בערו מכות
לבנה אדם מוח
הפך שער לבן
צרעת הוא כמ
צרעת הוא וא
שער לבן ושפס
הכהן שבעת ימ
פשה תפשה בע
הוא ואם הודתי
והוא כהה שאת
המכות הוא
ואיש או אשה
הכהן את הנגע
צהב דק וטמא
או הזקן הוא וכ
מראה עמוק מ
הכהן את נגע ה
הנגע ביום השב
בו שער צהב וכ
והתגלח ואת הנ
שבעת ימים ש
השביעי והנה
עמוק מן העור

ואם פרוץ הפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת
את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה
עיני הכהן וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
כל בשירו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא
וביום הראות בו בשר חזי וטמא וראה הכהן את
הבשר החזי וטמאו הבשר החזי טמא הוא צרעת
הוא או כי ישוב הבשר החזי ונהפך ללבן ובא אל
הכהן וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע טהור הוא

ובשר כי יהיה בו בערו שחזין ונרפא והיה במקום
השחזין שיאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
ונראה אל הכהן וראה הכהן והנה מראה שפלמן
העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת
הוא בשחזין פרחה ואם יראנה הכהן והנה אין בדה
שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כדה.
והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה הפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תזתיה תעמד
הבהרת לא פשתה צרבת השחזין הוא וטהרו
הכהן או בשר כי

יהיה בערו מכות אשי והיתה מוזית המכות בהרת
לבנה אדמדמת או לבנה וראה אתה הכהן והנה
נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמוק מן העור
צרעת הוא במכות פרחה וטמא אתו הכהן נגע
צרעת הוא ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים וראהו הכהן ביום השביעי אם
פשה הפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא ואם תזתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור
והוא כהה שיאת המכות הוא וטהרו הכהן כי צרבת
המכות הוא

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראשו או בזקנו